

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. S. Catharina Senensis desiderio Eucharistiæ Eucharistiâ potitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

celebraret ad populum, post elevationem, factus est extra seipsum, detulitq, cum spiritu ad illam mulierem in cella clausam, & contemplationi vacantem; quæ fortè tunc miro desiderio communicandi tenebatur, & sacra illi mysteria communicavit, siue in corpore, siue extra corpus. Deus scit; ab oculis quidem totius populi non discessit, donec ad seipsum reuersus ab illo pietatis officio reliquum missæ peregit. Hæc sunt verba scriptoris, ex eadem gente Iustiniana prognati, ac patritij Veneti, huius desiderij sancti vsum & fructum ostendentia. Nimirum quia amans suarum ouium Pastor Christus, etiam corpore simul vult pluribus, quantumuis distantibus, adesse, fecit etiam ipsum pluribus simul esse in locis Patriarcham: atque, vt desideria tantæ pietatis propagaret, vel ipsa miracula multiplicauit. Desiderat nimirum & Christus esse cum ijs, à quibus se videt desiderari. Eo autem præsentem, quid deesse potest; cum in illo sint omnia? Antigonus II. pugnaturus contra Ptolomei duces, cum dixisset Plutarch. in gubernator, multo plures hostium esse naues; Me ipsum presentem Antig. (inquit) contra quot naues opponis? Contra quot hostes nos Christum non opponemus, si quidem illum præsentem habeamus? Habemus autem, si habere volumus; si dicimus: Desidero te nunc Thom de deuote ac reuerenter suscipere: cupio te in domum meam inducere, qua Kemp. lib. 4. tenus cum Zachæo merear à te benedici, ac inter filios Abrabæ computari. cap. 3. Anima mea corpus tuum concupiscit, cor meum tecum vniri desiderat.

Magnes ferrum, ardens voluntas Deum attrahit. Cuius etiam exemplum Bernardus de Lippa, prius Liuoniæ Abbas, postea Episcopus, retulit, de quodam recens fidem, ac, paulo post, etiam ordinem religiosum professo, & eorum numero, quos Conuersos appellant. Ille, cum ceteris Monachis Eucharistiam porrigi vidisset, sibi que idem non licere, vehementer doluisset, stans contra altare communicandi desiderio suspirauit. Et ecce pius Dominus, sine sacerdotis ministerio, de altari, per Sacramentum, descendere dignatus est, in os eius; qui mox hostiam aperto ore ostendens, & causam tantæ gratiæ manifestans, cunctos, qui aderant, in stuporem conuertit: eandem enim hostiam defuisse reppererunt in altari. Adè placet Deo desiderium piorum. Desiderat desiderantes; &, qui illum accedere non possunt, eos ipse accedit: quia voluntatem timentium se facit. Pf. 144. 19.

Quod etiam, in Senensi Catharina, conspicuum fuit. Laborabat illa iliaco aliquando malo: sed, quia doloris remissionem spera-

nin. 3.p.
Chron. tit.
23.c.14.9.8

sperabat, Raymundum, qui à confessionibus illi erat, rogauit, vt sacrificium tantisper differret, donec ipsa interesse, & sacrâ Synaxi refici posset. Continuato diutiùs dolore, iubet eum, etiam se absente, sacrificare, ne mora nimis longa esset. Eo agente, remittit dolor, & mox illa, incio mysta, adrepat, atque in remoto angulo confidet. Dum frangeret hostiam sacerdos, particula hostiæ ex oculis illius subducta est, vtraq; parte maiore, in manibus eius remanente. Vndiq; diligenter circumspicit, nusquam particulam, reperit. Peracto sacro, Catharina eum interrogat, cur tristitiam vultu præ se ferat? Hostiæ particulam abs se amissam, ait ille. Et illa: *Quæsiisti, inquit, diligenter? Quæsiui, respondet ille.* Tum illa subridens ait: *Non erat necesse, te propterea tristari. Equidem arbitrator, inquit ille, te mihi illam abstulisse.* Et illa: *Non mihi, inquit, vitio vertas, quia non ego, sed alius abstulit. Hoc tamen scias, velim, quòd nunquam inuenies.* Tum falsa est, sibi diuinitus delatam fuisse: *Dum enim socia meæ, inquit, nolent, vt communicarem, ne ipsis molestiam adferrem, acquieui. Recurri interim ad benignissimum sponsum meum IESVM Christum, qui sublatam particulam, ad me derulit; ideoq; non li contristari, sed potius gaude, in ipso, cum gratiarum actione.* Planum est igitur, tam preciosa esse piorum hominum desideria, vt Deus ipse iudicet ea diuinitus implenda, si impleri non possint aliunde. Quanquam non opus est, vt ea miraculis semper impleat: implet satis, si diuinâ gratia implet. Quod etiam facit per *spiritualem communionem.*

VIII.
S. Thom. 3.p
q. 80. art. 1. 2

Nam hîc mihi silendum non est, quod Theologi, cum D. Thoma Aquinate, omnes docent, atque ex hac ipsa Dei bonitate consequens est; eos, quibus, quacunque demum ex causa, non conceditur, SS. Eucharistiam *Sacramentaliter* sumere, quàm frequentissimè illam saltem *spiritualiter* sumere aut posse, aut oportere. Gratissimum enim est Christo, corde ei nos iungi, si ore simul iungi non possimus. Nobis autem hæc coniunctio prorsus necessaria est. Neque ea res fructu caret. Quia effectum Sacramenti magnum percipere potest, qui Sacramentum habet in voto, tametsi illud in re non accipiat. Quemadmodum enim multi *baptismo flaminis* baptizantur antè, quàm baptismo aquæ baptizentur, propter inflammatum baptismi desiderium; ita etiam plurimi SS. Eucharistiam *spiritualiter* manducant, eam impensè desiderando, licet *Sacramentaliter* non manducant; aut antè, quàm